

Dinko Župan

Sebe kao sebe samoobmana

I

Ja je ono što činimo, kroz što činimo i zbog čega činimo, ono je sadržaj koji kroz neprekidnu izgradnju sebe sama sebe i pronalazi, ali i sebe gubi u svom "novom" sebe. Sebstvo za sebstvom u nizu sebe, fluidni sadržaj sa svojim određenjima, određenja koja mu daju čvrstoću i postojanost. Uхватiti sadržaj, ne radi analize, već ga uhvatiti u njegovoj promjenjivosti, u njegovom jest kakvo uistinu jest, u njegovoj istinitosti neovisno o ovom ili onom određenju; ali tko? Tko koga tu hvata? Tko koga tu misli? Tko koga tu traži i traženo ne nalazi u svojoj potrazi i u potrazi pita samog tragaoca: tko si ti?

II

Središte mišljenja, mislilac i misao, činjenje mišljenja, mišljenje koje čini sebe samog i u svom činjenju ono uvijek iznova začinje "novo" mišljenje, mišljenje u sebezačinjanju i sebezorađanju uz prividnu postojanost središta, mislioca. Središte mišljenja je iluzija, dualizam u mišljenju je obmana mišljenja sobom samim, mišljenje obmanjuje sebe sama iz straha od pomisli da bi uništeno moglo biti, iz straha od gubitka sama sebe, mišljenje sebe kroz dualizam brani od uništenja i samouništenja te tvori mislioca iz sebe sama radi kontrole i očuvanja sebe.

III

Naviknut na naviku navikavam se na naviknuti život. Sadržaj iz kojeg se oblikuje Ja uvjetovan je navikom, jer on jest navika, on je prošlost koja hoće u budućnost jer ne može samo u sebi biti već neprekidno bježi od sebe sama k sebi u budućnost. Ne može u sebi stati jer bi izgubilo sebe u stajanju, jer u stajanju sebe nije i kad bi stalo, stalo bi sada i ovdje, a sebe ne pozna sada i ovdje, ono pozna samo prošlo i ono buduće kao sebepronalaženje iz prošlog u budućem. Sada i ovdje ukida sebe jer sebe sada i ovdje ne pronalazi sebe, i nepronalazeći nestaje u nepronalaženju sebe sama. Ali sebe da ne bi izgubilo sebe i da bi sebe uvijek pronalazilo, gradi slike sebe sama koje izbjegavaju svako sada i ovdje, koje samoobmanjuju, koje sada i ovdje žive kao buduće. Slika što je imam o sebi proizvod je sebe koje kroz sebe reproducira sebe u slici za sebe sama, da sebe sama ne bi bilo svjesno kakvo jest.

IV

Sebe u sebi je istina sebe koja ne odgovara slici sebe, uvid sebe u sebe samo, sebe doživljava kao potresenost sebe sobom samim, potresenost koja ako dovoljno jako potresa sebe, ruši sebe u njegovom sebstvu, te sebe umire od sebe.